

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 29/09

της 2ας Απριλίου 2009

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-431/07 P

Bouygues SA, Bouygues Télécom SA κατά Επιτροπής, Γαλλικής Δημοκρατίας, Orange France SA, Société française du radiotéléphone - SFR

Η ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ORANGE ΚΑΙ ΤΗΝ SFR ΤΕΛΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΔΕΙΕΣ UMTS ΔΕΝ ΣΥΝΙΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι το μέτρο προσαρμογής των οφειλομένων από την Orange και την SFR τελών με τα οφειλόμενα από την Bouygues Télécom τέλη δεν συνιστά κρατική ενίσχυση και δεν παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Τον Ιούλιο του 2000, η Γαλλική Κυβέρνηση δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων για τη χορήγηση τεσσάρων αδειών για την εισαγωγή στη Μητροπολιτική Γαλλία συστημάτων κινητών και ασύρματων επικοινωνιών UMTS (Universal Mobile Telecommunications System).

Επειδή κατατέθηκαν δύο μόνον υποψηφιότητες, ήτοι της SFR και της εταιρίας France Télécom η οποία κατέστη Orange, δημοσιεύθηκε πρόσθετη πρόσκληση για υποβολή υποψηφιοτήτων ώστε να χορηγηθούν οι λοιπές άδειες και να εξασφαλιστεί πραγματικός ανταγωνισμός.

Πριν από την πρόσθετη πρόσκληση για υποβολή υποψηφιοτήτων, χορηγήθηκαν οι δυο πρώτες άδειες στην SFR και στην Orange έναντι καταβολής τελών συνολικού ποσού 4,95 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Κατόπιν της πρόσθετης προσκλήσεως για υποβολή υποψηφιοτήτων, τρίτη άδεια UMTS χορηγήθηκε στην Bouygues Télécom στις 3 Δεκεμβρίου 2002. Ελλείψει άλλου υποψηφίου, δεν χορηγήθηκε τέταρτη άδεια.

Εξάλλου, με δύο αποφάσεις της 3ης Δεκεμβρίου 2002, οι οποίες αφορούσαν την SFR και την Orange αντιστοίχως, οι γαλλικές αρχές τροποποίησαν, μεταξύ άλλων, τις διατάξεις που αφορούσαν τα τέλη διαθέσεως και διαχείρισεως συχνοτήτων, με διατάξεις όμοιες εκείνων που εφαρμόστηκαν στην Bouygues Télécom (20 έτη αντί 15 ετών και μείωση των οικονομικών προϋποθέσεων, ήτοι ποσό 619 εκατομμυρίων ευρώ αντί 4,95 δισεκατομμυρίων, προστιθεμένου ενός ποσοστού επί του πραγματοποιηθέντος κύκλου εργασιών).

Τον Ιανουάριο του 2003, η Bouygues Télécom υπέβαλε καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής, στρεφόμενη κατά της αναδρομικής εφαρμογής των νέων αυτών μέτρων στην Orange και την SFR, διότι, κατά την άποψή της, τα μέτρα αυτά συνιστούν κρατική ενίσχυση.

Με την από 20 Ιουλίου 2004 απόφαση, η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία της Bouygues Télécom διότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη πλεονεκτήματος υπέρ των δύο άλλων επιχειρηματιών. Εξάλλου, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα μέτρα προσαρμογής των τελών δεν εισάγουν διακρίσεις και οι γαλλικές αρχές εκπλήρωσαν υποχρέωση απορρέουσα από το κοινοτικό δίκαιο.

Η Bouygues Télécom άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Πρωτοδικείου το οποίο, με απόφαση της 4ης Ιουλίου 2008, επιβεβαίωσε, κατ' ουσίαν, το κύρος της αποφάσεως της Επιτροπής.

Η Bouygues Télécom άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι οι άδειες έχουν οικονομική αξία και, μειώνοντας το ύψος των τελών, το Δημόσιο δεν εισέπραξε μέρος των απαιτήσεών του και, επομένως, χορήγησε επιλεκτικό πλεονέκτημα υπέρ της Orange και της SFR.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο επικυρώνει, κατ' ουσίαν, την απόφαση του Πρωτοδικείου καθόσον έκρινε ότι οι γαλλικές αρχές, μεταβάλλοντας το ύψος των οφειλομένων από την Orange και την SFR τελών για τις πρώτες άδειες UMTS, δεν χορήγησαν καμία κρατική ενίσχυση στους επιχειρηματίες αυτούς, υπό την έννοια των κοινοτικών κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

Το Δικαστήριο επισημαίνει κατ' αρχάς ότι οι γαλλικές αρχές αποφάσισαν να χορηγήσουν τις άδειες μέσω διαδικασίας συγκριτικής επιλογής. Όπως επισήμανε το Πρωτοδικείο, λόγω της εν μέρει αποτυχίας της πρώτης προσκλήσεως για υποβολή υποψηφιοτήτων, με την οποία δεν κατέστη δυνατή η χορήγηση επαρκούς αριθμού αδειών ώστε να εξασφαλιστεί πραγματικός ανταγωνισμός στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών UMTS, οι αρχές αυτές αναγκάστηκαν να αναζητήσουν άλλους επιχειρηματίες για τη χορήγηση αδειών.

Επομένως, η μη είσπραξη των απαιτήσεων, που απορρέει από το μέτρο αναδρομικής προσαρμογής των οφειλομένων από την Orange και την SFR τελών UMTS με τα επιβληθέντα στην Bouygues Télécom τέλη, ήταν αναπόφευκτη λαμβανομένης υπόψη της οικονομίας του συστήματος του δικαίου των τηλεπικοινωνιών.

Αφενός, η επιλογή αυτή μπορούσε να μειώσει τους κινδύνους της καθυστερημένης εισαγωγής των υπηρεσιών UMTS, δεδομένου ότι καθιστούσε δυνατή τη διασφάλιση ότι τουλάχιστον δύο άδειες θα χορηγούνταν από την 1η Ιανουαρίου 2002, ημερομηνία ενάρξεως του συστήματος UMTS, όπως προβλέπεται από το κοινοτικό δίκαιο.

Αφετέρου, η επιλογή αυτή καθιστούσε δυνατό να αποφευχθεί η δυσμενής διάκριση των τριών επιχειρηματιών, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η προσαρμογή των τελών είχε ακριβώς σκοπό να συνυπολογιστεί ότι, κατά τον χρόνο χορηγήσεως της άδειας στην Bouygues Télécom, κανείς από τους τρεις επιχειρηματίες δεν είχε, για λόγους ανεξαρτήτους της βουλήσεώς του, πρόσβαση στην αγορά, οπότε, ως εκ τούτου, η κατάστασή τους ήταν όμοια.

Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η μη είσπραξη κρατικών πόρων δεν συνεπάγεται την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι δεν συντρέχει δυσμενής διάκριση εφόσον οι τρεις οικείοι

επιχειρηματίες βρίσκονται σε όμοια θέση από απόψεως του σκοπού της οδηγίας 97/13¹, που είναι να διασφαλιστεί ότι οι επιχειρηματίες έχουν πρόσβαση στην αγορά του UMTS υπό τις ίδιες προϋποθέσεις.

Συγκεκριμένα, μολονότι είναι αληθές ότι η άδεια έχει οικονομική αξία, η αξία αυτή εξαρτάται από τη στιγμή της εισόδου στην αγορά καθεμιάς από τις οικείες επιχειρήσεις. Όπως διαπίστωσε το Πρωτοδικείο, προκύπτει ότι κατά τον χρόνο χορηγήσεως της άδειας στην Bouygues Télécom, στις 3 Δεκεμβρίου 2002, οι Orange και SFR δεν είχαν ακόμα μπορέσει να εισαγάγουν τις υπηρεσίες τους UMTS και, επομένως, να εκμεταλλευτούν τις άδειές τους, τούτο δε για λόγους ανεξαρτήτους της βουλήσεώς τους, ήτοι λόγω προβλημάτων σχετικών με την τεχνολογία του UMTS και ενός οικονομικού πλαισίου που δεν ήταν καθόλου ευνοϊκό για την ανάπτυξή της.

Επομένως, η οικονομική αξία των χορηγηθεισών στην Orange και στην SFR αδειών δεν μπορεί να ήταν, διότι ήσαν απλώς και μόνον προγενέστερες, μεγαλύτερη της αξίας της χορηγηθείσας στην Bouygues Télécom άδειας.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως του ομίλου Bouygues Télécom.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: DE ES EN EL FR IT PT

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

[C-431/07 P](#)

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674

¹ Οδηγία 97/13/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1997, σχετικά με κοινό πλαίσιο γενικών και ειδικών αδειών στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (EE L 117, σ. 15).